

Requiem za Albrechta z Valdštejna - AG Flek

Ztichlým náměstím se karafa dutě dívá.
Její tenký stín má na hranách netopýra.
Dům který tu stál v podloubí ukrývá
karafu bídných snů co hrdlem svítí
cosi se ztrácí v tmách

Slepou ozvěnou okenní římsa zívá.
Malou neřestí svůj paraván přiodívá
utajený grál s rubínem ve dřevcích.
Stěna se naklání kameny kříží.
cosi se líbí
cosi se ztrácí v tmách
za cosi kýmsi dán

Alej bez listí, zčernalá těla mříží,
prázdný jezdec s prázdnou lampou,
zasmání netopýří, sametový stůl
slonovou koulí zní, zdupaná tráva čpí,
do nocí stoupá

Ruka závistí, zlobou a strachem bodá,
oblouk lomený, svědectví prachem bílá.
Jak na konci dnů u stropu nízko spí
podivně černý pták, malinko dýchá
cosi se líbí
cosi se ztrácí v tmách
za cosi kýmsi dán